

TORONYIRÁNY

XX. 4.

2026. január 25.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi III. vasárnap

Isten Igéjének vasárnapja

Január 31. Bosco Szent János áldozópap

Radikális kereszténységet hirdet a Mester: „Gyertek, kövessetek!” Amit vár tőlünk az sokszor igen nehéznek látszik. De lehetetlent nem kíván. Ő maga jár előttünk, töri az utat természetünk dzsungelében. Alkudozni nemigen enged, mert egész szívet, teljes odaadást kér, és egész egzisztenciánkat kéri: egész életre szóló döntést, törekvést és irányulást. És hűséget kér és következetességet: ne sajnálkozzunk magunkon, az elhagyott régien, ne tekintgessünk vissza. Tudták ezt az első Krisztuskövetők is, az apostolok, mégis azonnal elhagyták mindenüket (hálójukat, apjukat, eddigi terveiket) és követték őt. A mi döntésünk Jézus mellett mennyire gyökeres döntés? És mennyire következetes? Nem túl sok-e a fenntartásunk az evangéliumi követelményekkel szemben? Nem túl nagy-e a félénkségünk és aggodalmaskodásunk Jézus követésében? „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!”

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

1. Iz 8,23b-9,3 A Megváltó szellemi fényt és reményt hoz a pogányoknak is.
2. 1Kor 1,10-13,17 Az apostol arra buzdítja a korintusi keresztényeket, hogy éljenek egyetértésben, ne szakadjanak pártokra.
3. Mt 4,12-23 Jézus követésére hívja első tanítványait, a későbbi apostolokat.

Jézus nyilvános működésének kezdete

Máté és Márk közlik, hogy Keresztelő János elfogatása után Jézus visszavonult Galileába. Előtte ugyanis Jeruzsálemben volt, húsvéti ünnepen, és utána egy ideig még Júdeában tartózkodott. Ekkor játszódhatott le az a jelenet, amelyről Jn 3,22-36 értesít. Jézus is tanít a Jordán mellékén, és vagy ő, vagy tanítványai alkalmazzák azt a bűnbánati keresztséget, amelyet János is gyakorolt. Egyre több ember ment át Jánostól Jézushoz, s ezt János hű tanítványai szavá tették. János ekkor mondta, hogy neki kisebbednie kell, Jézusnak pedig növekednie. Az evangélista ezen a helyen magyarázatul kifejti, hogy Jézus nagysága a fiúság. Ő felülről jött, s neki Isten nem mérte szűkön a Lelket. Az Atya szereti a Fiút, ezért mindent kezébe adott.

Heródes Antipás Jánost hamarosan börtönbe vetette, mert őt is megfeddte testvére feleségének elcsábítása miatt. Jézus számára János letűnése volt a jel, hogy megkezdje nyilvános működését. De nem Jeruzsálemet választotta, nem is Júdeát, ahol hamar összeütközésbe került volna az írástudókkal és a farizeusokkal, hanem a távolabbi Galileát. Itt a lakosság egy része már pogány volt, és a hellenizmus is éreztette hatását, ezért a vallási látókör nem volt olyan szűk, mint Jeruzsálemben, és a nacionalizmus sem volt olyan erős. Az evangélisták még azt is megjegyzik, hogy Názáretből levonult Kafarnaumba, a tó partjára, és ettől kezdve itt volt állandó lakhelye. Végül talán közrejátszott az a tény is, amit később állapít meg, hogy még a prófétának sincs becsülete saját hazájában. Ilyen emberi szempontokkal neki is számolnia kellett. Mt 8,14-16 szerint Jézus itt gyógyította meg Péter anyósát is. Péter feleségéről azonban egyáltalán nem hallunk. Úgy látszik, fiatalon meghalt, és Péter nem nősült meg újra.

Máté a galileai tartózkodásban régi jövendölések teljesedését látja, de Izajás (8,23-9,1) szövegét meglehetősen átformálja.

A próféta általánosságban beszél arról, hogy Isten megalázta ugyan Zabulon és Naftali földjét, de a jövőben majd megdicsőíti a távoli tartományokat is, és világosságot ad mindazoknak, akik sötétségben járnak. A „pogányok tartományát” (gelil ha gojim) Máté a szó hasonlósága miatt Galileának veszi. Mindenesetre a szöveg feltűnteti az apostoli egyház meggyőződését, hogy Jézus lelki világosságot hozott a népeknek. Bár ő maga csak a zsidók között működött, de azzal, hogy Palesztina szélein is hallatta szavát, előre jelezte az evangélium egyetemes rendeltetését.

„Elközelgett a mennyek országa” kifejezés nem volt új. A régi időkben a próféták ismételten beszéltek Isten királyságáról, uralmáról, amit az embernek el kell ismernie. A Messiás Isten teljes uralmát állítja helyre, a Dávidnak megígért örök királyság formájában. De a próféták csak egyes vonásokat ragadtak ki belőle. Utaltak Isten irgalmának kiadására, az igazság győzelmére és az ítéletre, de keveset emlegették azt, hogy milyen kapcsolatban áll ez az ország a konkrét emberi történelemmel. A zsidók azt hitték, hogy Isten csodálatosan, ellenállhatatlan erővel valósítja meg uralmát, s annak bekövetkezése teljesen átalakítja a földi életet. Jézus azonban azt emeli ki, hogy Isten uralma az ember engedelmisségével valósul meg. Ezért egyelőre csak közeledik. Az embernek alkalmassá kell válnia Isten akaratának teljesítésére, az alkalmasságot pedig Isten kegyelme adja meg, amelyet Jézus életével és kereszthalálával érdemel ki. Hogy mit hoz Isten országa az embernek, azt igazában majd csak Jézus feltámadása mutatja meg, tehát mindenképpen helyénvaló közeledésről beszélni. Egyébként az Isten országa olyan gazdag fogalom volt, hogy csak Jézus egész tanítása, csodái, példabeszédei adhattak róla megközelítő képet. De aziránt az első naptól kezdve nem hagy kétségben, hogy az ország elfogadására alkalmassá kell válni. Ezt fejezi ki a másik felhívás.

„Térjete meg!” A görög metanoia éppen úgy, mint a magyar megtérés az iránynak, az életfelfogásnak a megváltoztatását jelenti. A próféták szájában a megtérés a bálványok elhagyásában és Jahvéhoz való visszatérésben fejeződött ki, amivel együtt jár a szövetség törvényeinek megtartása is. Jézus most mélyebb átalakulásra gondol: a törvény betűje helyett a szellemét kell megérteni és megtartani, s azt a belső lelkiületet kialakítani, amely az Isten iránt való szeretetből és az emberek szeretetéből táplálkozik. Ennek az átalakulásnak kifejezése lesz majd a hegyi beszéd. Természetesen az elindulás a bűnök megbánása és elhagyása. Aki összeveti magát Isten gondolataival és szentségével, az mindig talál viselkedésében javítani és kivetni valót.

Az első felhívástól kezdve érezni lehetett Jézus nagyságát és jelentőségét. Isten nevében szólt, de úgy, hogy egészen azonosította magát küldetésével. Úgy is mondhatjuk, hogy őbenne saját küldetése testesült meg. Ezért egész megjelenése, minden szava és tette felhívás, hogy az ember gondoljon a Teremtőjével való kapcsolattartásra és tisztázza függését. Aki megismerte és elfogadta őt, az meggyőződött, hogy benne a Fiú jelent meg, mint az Atya üzenete, ezért a hitben mindig benne van az atyai leereszkedésnek az átélése is.

Gál Ferenc

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (11.)

Ötödik művelet

A Szentírás szerint válassz!

Isten szereti a fiatalokat

Izsák

„A mosoly gyermeke.” Kisgyerek volt, amikor Ábrahám fölvitte a hegyre, hogy föláldozza Istennek. Krisztus áldozatának előképe, Ézsau és Jákob apja, Izrael népének egyik pátriárkája.

József

„Isten gyarapítson!” Jákob szeretett fia. Rácheltől született, Jákob tizenkét fia között az utolsó előtti a sorban. Fiatal volt még, amikor testvérei irigységből rabszolgaként eladták őt, később azonban ő mentette meg őket.

Mózes

A „vízből kihúzott”. A vízből mentették meg, amikor még pólyás csecsemő volt, majd ő lett népének szabadítója.

Józsué

„Jahve üdvözít.” Tüzes ifjú volt, amikor Mózes arra választotta ki, hogy vezesse a népet az Ígéret Földjére.

Sámuel

„Isten meghallgatott.” Még kisgyermek korában meghívta az Úr, hogy legyen az ő prófétája.

Dávid

A „kedvelt”. Egészen fiatal korában királlyá kenték. Isten az emberek szívét nézi, nem a testi erejüket.

Jeremiás

„Jahve emeljen föl a nyomorúságból.” Félénk és törekeny. Az Úr őt is már fiatal korában kiválasztotta a prófétai szolgálatra. Maga az Úr bátorította: „Ne mondd azt, hogy >>ifjú vagyok<<, (...) mert veled vagyok, és megoltalmazlak!”

Tóbiás

„Az Úr jóságos.” Félénk és tapasztalatlan fiú volt, amikor elindult hazulról, hogy megkeresse a kincset. Egy angyal vezette útján, és feleségével, Sárával tért haza. Az igazi kincs a szerelem.

A három ifjú a tüzes kemencében

Hogy ne tagadják meg atyáik hitét, inkább vállalták a vértanúságot, és közben az Urat dicsőítették. Minden idők számtalan vértanújának előfutárai.

Biztosan észrevetted, hogy Isten a kicsinyekkel és az alázatos szívűekkel is hatalmas dolgokat cselekedhet. Ők az Úr kedveltjei. Ezért, amikor nagy vágyak gyúlnak lángra benned, soha ne mondd: „Túl kicsi vagyok hozzá!”

Érted az ígét, ha

- térdre állsz
 - kéred a Szentlelket
 - megtanulod kívülről
 - ismétleted
 - van lelki vezető
 - az Egyházhhoz tartozol
 - a szegényeket pártolod
- a szentek példáját követed

Hatodik művelet Válaszlevél küldése

Foglald imáidba és ünnepeld meg az Igét!

E-maileket nemcsak kaphatsz, hanem válaszolhatsz is a feladónak, saját szavaiddal, személyesen, őszintén. Isten Igéjére is igaz ugyanez, ha elmélyedsz benne, gondolkozol rajta. Jézus imádkozta Isten Igéjét. A kereszten például a 22. Zsoltárt: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” A Szentírás szavait imádsággá is formálhatod, hogy meg tudd élni őket.

Micsoda gondosság!

Nézd meg, micsoda gondossággal kezelik a keresztények Isten Igéjét: ünnepélyes körmenet élén hordozzák, meghajolva tisztelik, hódolattal tömjénezik, szeretetből csókkal illetik, nagyra becsülve hirdetik, vele áldják meg a híveket, mindennapi olvasmányként ajánlják a családoknak...

Az Ige zsoltára (119. Zsoltár)

A 119. Zsoltár, a Biblia leghosszabb imádsága, elmélkedés az Úr törvénye fölött. Minden verszaka a héber ábécé egy betűjével kezdődik. Minden versében megjelenik az Isten parancsolata, számtalan rokon értelmű szó formájában: törvény, útmutatás, parancsolat, döntés, végzés, tanítás, utasítás, rendelkezés...

„Hogyan tartja tisztán az ifjú útjait?
Ha követi tanításodat.” (9)

„Légy áldott, Uram,
s taníts meg törvényeidre!” (12)

„A tőled megszabott úton találom örömöm,
inkább, mint ha bőségben volna részem.” (14)

„Kezemet kitárom törvényed felé,
és parancsaidról elmélkedem.” (48)

„Kijelentem, Uram: az az osztályrészem,
hogy engedelmeskedjem szavadnak.” (57)

„Kedvesebb nekem szádnak törvénye, mint ezüstnek,
aranynak minden gazdagsága.” (72)

„Uram, a szavad örökké megmarad,
szilárd, mint az ég dicsősége.” (89)

„Tartsd távol lábamat a gonosz utaktól,
hogy megtarthassam szavad!” (101)

„Kijelentéseid édesek ínyemnek,
számnak méznél édesebbek.” (103)

„Szavad fáklya a lábam elé,
világosság az utamon.” (105)

„Te vagy védelmezőm, te vagy a pajzsom,
szavadban megbízhatom.” (114)

„Szavaid fénye világít,
és tanítja a tudatlanokat.” (130)

„Írányítsd léptemet ígéreted szerint,
hogy a bűnnek ne legyen hatalma felettem!” (133)

„Szavaid eleje és vége igazság,
igaz ítéleted örökre érvényes.” (160)

„Nyelvem dicsőítse a szavadat,
hisz minden parancsod jogos!” (172)

„Csak éljen a lelkem és áldjon téged,
és utasításaid segítsenek engem!” (175)

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Az élet, s benne az álom

Utakon megnyílik a tér, „csönd-herceg” ballag az emlékezet tájáról, korábbi évekből, s valami ilyenkor összegződik. Talán a létezés értelmében jónéhány válasz tettekről, mulasztásokról, melyeket beborít a fehérség, s úgy tűnik: lepel hull láthatóra és láthatatlanra. Nekem a tél a nagy önvizsgálat s az álom az elveszett kertről, amely zord napokon is cseresznyevirágú... A Nobel-díjas Borges a költészetről azt mondja: történik. Van, akinek a tél is történik, önvizsgálatban a csend, a lámpafény, s így az elveszett kert. Mindig híve voltam a nagy álmodóknak, a létről gondolkodóknak, akik között ott vannak a kiemeltek: a még inkább álmodók akár a technika, vegyészet, akár a humán civilizáció összefüggéseiben töprengenek egy tisztább világról. Múlt, jelen, jövő meg nem szakítható állandóság, mert ami történik, összeköti az idősíkokat. Ezért óriási a felelősség. Minden összetartozik. Nagy elvek határozzák meg a kis dolgokat, de áll fordítva is.

A napokban elfelejtett költőtől olvastam: Városi István kanonok a humor mestere és az igazán elmélyülő lélekember volt. Ki emlegeti? Talán azok a kevesek, akik még ismerték. Munkáit belepte a por, nevét a feledés, jóllehet a katolikus szellemű új magyar poézisnek szolid mestere, Babits barátja. Az ötvenes évektől a kommunizmus szellemi rabságra ítélte, nem publikálhatott, nem beszélhetett. Az álmodó ember téli arcképe a verseiben fölragyog: aki tudja, hogy álma a reménység, hogy mindig biztos talajon jár, így előtte megnyílnak a távlatok, s a távolok jönnek közelebb. A tavasz-ígéret, de zsörtölődésre is ok, ha úgy tűnik, ellene mond az életnek: Fagyon nyüszögnek a percek, / Jégvirágba sorvad a hajnali sóhaj, / Gyertyám töve serceg. / Homályos szobámból / Zsörtölődik hulló januári hóval... / Patyolatkendőt fonsz Földünk asztalára. / Nem lakunk jól mégse...

Miféle éhség ez? A jóságért való – jó híján. S bár sok mindent mondanak tereken, utakon, ... hazudozó száját senki sem szerethet.

Jobb-e hát bezárkózni távlatok elől elföldni ablakot, ajtót? Az álom mást üzen. S dolgok, évszakok ölén titok szendereg, ahogyan Városi István megfeythetetlen szépséggel mondja-írja – íratja vele a vers, mely folyton „szüli énekesét”: Sokszor piros és sokszor hófehér / Sokszor gonosz és sokszor szentnél szentebb. / Ma szörnyű rémes karmából nem enged. / Holnap meg ő fut, én meg siratom... / Egy szál csupán / Ama fonódó fonalakkal ékes / Titokzatos paláston... / És várom, hogy meddig főd még e palást: az élet / És benne az álom?

A hitben, a hideg ellenére az ígéretes palást, mely védi az embert...

† Tóth Sándor

hírek információk

Január 20. és 22. között a domaszék-zöldfási Lelkigyakorlatos Házban került megrendezésre az MKPK Ifjúsági Bizottságának tanulmányi napja, ahol a fiatalok mentális egészsége volt a központi téma. Az alkalomra az országból ifjúsági referensek és ifjúságpasztorációs munkatársak gyűltek össze Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök vezetésével. Vendég előadó volt Csáky-Pallavicini Zsófia klinikai szakpszichológus és pszichoterapeuta.

A Doni Hősök Emléktúra idei gyalogos útvonala január 29-én, csütörtökön indul Szegedről, és több településen át halad a cél, Makó felé. A túra egyik kiemelt megállója Klárafalva, ahol a szervezők emlékkeresztet állítanak és avatnak az elesett doni hősök tiszteletére. A keresztállítás célja, hogy vizuálisan és szimbolikusan is megjelenítse a helyi közösség mély tiszteletét a doni katasztrófában életüket veszített katonák emléke előtt, valamint hogy egy állandó emlékhelyet hozzon létre a településen.

Február 1-jén, vasárnap a nagyváradi székesegyház Szent László Énekkara érkezik a Dómba. Énekükkel a 10 órakor kezdődő szentmisén fognak szolgálni, melynek keretében elhangzik Antonio Lotti IV. (C-dúr) miséje, valamint Kersch Ferenc Dextera Domini és William Byrd: Ave verum című műve. Az énekkart Kristófi János vezényli.

A „Nem lehet csoda nélkül élni” című Betlehem készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpontban február 1-ig láthatók az intézmény nyitvatartási idején, keddtől-vasárnapig 9.00 és 17.00 óra között.

Február 3-án, kedden, Szent Balázs püspök és vértanú ünnepén a szentmisét követően a Dómban (és az egyházmegye valamennyi misézőhelyén) Balázs-áldásban részesülhetnek a jelenlévő hívek. Akik ezen a napon nem tudnak részt venni a szentmisén, azok a következő vasárnapon a szentmisék után részesülhetnek Balázs-áldásban.

Február 10-én a Dómban ad közös koncertet Philipp Pelster orgonaművész és Tóth László trombitaművész a Filharmónia Orgonabérlő keretében. A „Harsogó nemesség” című est az orgona és a trombita ünnepélyes, fényes hangzásvilágát állítja középpontba. A műsor a barokktól a 20. századig ível, Viviani, Händel és Pratorius műveitől Karg-Elert, Bonnet és Rimszkij-Korszakov darabjaiig. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarországi szegedi irodájában (Klauzál tér 7.), a Ticket Express irodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon. Szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

A Gál Ferenc Egyetem pályázatot hirdet a Vízkelety Miklós Hallgatói Ösztöndíjra, amely a kiemelkedő teljesítményt nyújtó, elkötelezett hallgatók támogatását szolgálja. Az ösztöndíjra alap-, mester- vagy osztatlan képzésben tanuló, legalább másodéves, nappali vagy levelező tagozatos hallgatók pályázhatnak, akik legalább két lezárt félévvel és minimum 4,51-es tanulmányi átlaggal rendelkeznek. Az elnyerhető támogatás egy félévre szól, havi 40.000,- forintos rendszeres juttatás formájában. Az ösztöndíjasok kutatási tevékenységet is vállalnak, előrehaladásukról félév közben és végén beszámolót készítenek. További részletek és a jelentkezési űrlap a gfe.hu honlapon elérhető el.

Harmincadik évébe lépett az ÁGOTA Alapítvány, amely egy személyes sorstörténetből indulva vált országos jelentőségű, a családjukból kiemelt gyermekeket segítő küldetésű. Kothencz János 1995-ben szervezte meg az első tábor sorstársai számára, majd 1996-ban létrejött az ÁGOTA önkéntes közösség azzal a céllal, hogy emberibb, személyesebb bánásmódot honosítson meg a gyermekvédelemben. Az ÁGOTA mára nemcsak élményprogramokat kínál, hanem terápiás, önbecsülést erősítő foglalkozásokat, nevelőszülői képzéseket és komplex szakmai támogatást is nyújt. A közösség közel 500 önkéntessel dolgozik, évente mintegy tízezer fiatal ér el, és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgálatával együtt 13 vármegyében gondoz gyermekeket. A következő évek fő célja a társadalmi elfogadás erősítése és annak elősegítése, hogy ezek a fiatalok egyenrangú, megbecsült tagjai lehessenek a közösségnek.

Leó pápa üzenete a béke 59. világnapjára (4.)

Béke mindnyájatokkal! Egy fegyvertelen és lefegyverző béke felé

Miközben megismétljük a zsinati atyák felhívását, és a párbeszéd útját minden szinten a leghatékonyabb eszköznek tartjuk, megállapítjuk, hogy a további technológiai fejlődés és a mesterséges intelligencia katonai alkalmazása gyökeresen kiélezte a fegyveres konfliktusok tragikus helyzetét. Sőt, a politikai és katonai vezetők felelősség alóli kibújásának folyamata is kirajzolódik, mivel az emberek életéről és haláláról való döntéseket egyre növekvő mértékben gépeknek „delegálják”. Ez egy példa nélküli pusztítást végző spirál, mely lerombolja azt a jogi és filozófiai humanizmust, amelyen minden civilizáció nyugszik, és amely azt védelmezi. Fel kell tárnunk és meg kell nevezni azokat az óriási magán gazdasági és pénzügyi érdekcsoportokat, amelyek ebbe az irányba sodorják az államokat; de mindez nem elég, ha egyúttal nem segítjük elő a lelkiismeret és a kritikus gondolkodás ébredését. A Fratelli tutti enciklika Assisi Szent Ferencet állítja elénk mint ennek az ébredésnek a példáját: „A korabeli, őrtornyokkal és várfalakkal teli világban a városok a gazdag családok között dúló véres háborúk színterei voltak, miközben a perifériára kirekesztettek nyomortanyáinak száma egyre növekedett. Ferenc elsajátította a valódi békét, megszabadult a vágytól, hogy másokon uralkodjék, egy lett az utolsók közül, és harmóniában akart élni mindenki.” Ez olyan történet, amely bennünk akar folytatódni, és amely megköveteli, hogy erőnket egyesítve járuljunk hozzá a lefegyverző békéhez, amely az evangéliumi nyitottságból és alázatból születik.

Lefegyverző béke

A jóság lefegyverző. Talán ezért lett Isten gyermekké. A megtestesülés misztériuma, mely leereszkedésének legnagyobb fokát az alvilágba való alászállásban éri el, egy fiatal anya méhében kezdődik, és a betlehemi jászolban nyilvánul meg. „Békesség a földön” – éneklük az angyalok, s ezzel egy védelem nélküli Isten jelenlétét hirdetik, akinek az emberre irányuló szeretetét az emberiség csak akkor fedezheti fel, ha gondoskodik róla (vö. Lk 2,13–14). És talán éppen az talál bennünket szíven (vö. ApCsel 2,37), ha gyermekeinkre, a gyermekekre és a hozzájuk hasonlóan törekény emberekre gondolunk. Ezzel kapcsolatban tiszteletreméltó elődöm azt írta, hogy „az emberi törekénységnek megvan az az ereje, hogy tisztábban láttassa velünk, mi maradandó és mi mulandó, mi az, ami életet ad, és mi az, ami megöl. Talán ezért vagyunk hajlamosak tagadni a határainkat és elkerülni a törekény és sebzett embereket: megkérdőjelezhetik azt az irányt, amelyet egyénként és közösségként választottunk.”

XXIII. János vetette fel először az átfogó leszerelés perspektíváját, amely csak a szív és az értelem megújulása által valósítható meg. A Pacem in terris enciklikában így írt: „El kell ismerni, hogy a háborús célokra szolgáló fegyverkezés megállítása, tényleges csökkentése és még inkább teljes kiküszöbölése lehetetlen vagy majdnem lehetetlen, ha ezzel egyidejűleg nem haladunk egy átfogó leszerelés felé; vagyis ha nem szereljük le a lelkeket is, őszintén törekedve arra, hogy megszüntessük bennük a háborús pszichózist. Ez azt jelenti, hogy a béke eddigi kritériumát, mely a fegyverek egyensúlyán alapult, váltsa fel az az elv, mely szerint az igazi béke csak a kölcsönös bizalomra épülhet. Mi hiszünk, hogy ez olyan cél, amelyet el lehet érni, mert a józan ész követelménye, mindenki legmélyebb vágya és mérhetetlenül hasznos.”

Ez olyan alapvető szolgálat, amelyet a vallásoknak a szenvedő emberiségnek kell nyújtaniuk, és őröket kell állniuk, hiszen egyre gyakrabban kísérik meg a gondolatokat és a szavakat fegyverré átalakítani. A nagy spirituális hagyományok – csakúgy, mint az értelem helyes használata – arra indítanak bennünket, hogy lépünk túl a vérségi vagy az etnikai kötelékeken, azokon a testvéri kötelékeken, amelyek csak a hasonlót ismerik el, a különbözöt pedig elutasítják. Ma látjuk, hogy ez korántsem magától értetődő. Sajnos egyre inkább része korunknak, hogy a hit szavait belerángatják a politikai küzdelmekbe, megáldják a nacionalizmust, és vallási módon igazolják az erőszakot és a fegyveres harcot.

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.